

**Збірник наукових матеріалів
XXI Міжнародної науково-практичної
інтернет - конференції
*el-conf.com.ua***

«ЛІТНІ НАУКОВІ ДИСКУСІЇ»

15 червня 2018 року

Частина 1

м. Вінниця

Літні наукові дискусії, XXI Міжнародна науково-практична інтернет-конференція. – м. Вінниця, 15 червня 2018 року. – Ч.1, с. 73.

Збірник тез доповідей укладено за матеріалами доповідей XXI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Літні наукові дискусії», 15 червня 2018 року, які оприлюднені на інтернет-сторінці el-conf.com.ua

Адреса оргкомітету:
2018, Україна, м. Вінниця, а/с 5088
e-mail: el-conf@ukr.net

Оргкомітет інтернет-конференції не завжди поділяє думку учасників. У збірнику максимально точно збережена орфографія і пунктуація, які були запропоновані учасниками. Повну відповідальність за достовірну інформацію несуть учасники, їх наукові керівники та рецензенти.

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерела є обов'язковим.

ЗМІСТ

Філософські науки

<i>Столярчук О.С.</i> , ПРОБЛЕМА КУЛЬТУРИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ....	4
<i>Шкодич С. І.</i> , СОЦІАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ ХРИСТИЯНСЬКИХ КОНФЕСІЙ В КОНТЕКСТІ ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВИ ТА ЦЕРКВИ.....	5

Економічні науки

<i>Божок Л. Ю.</i> , ОСОБЛИВОСТІ СКЛАДАННЯ ТА ПОДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ, ЩО СТАНОВЛЯТЬ ОСОБЛИВИЙ СУСПІЛЬНИЙ ІНТЕРЕС.....	12
<i>Ганущак Т. В.</i> , КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА.....	17
<i>Дубілей Ю. А.</i> , СВІТОВИЙ ДОСВІД ВІДНОВЛЕННЯ РІВНОВАГИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ.....	20
<i>Загадерчук Ю. В.</i> , КРЕДИТУВАННЯ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ.....	25
<i>Купріянич І.П., Герасименко О.А.</i> , НАУКОВІ ПІДХОДИ У ДОСЛІДЖЕННІ ДЕФІНІЦІЇ «ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ».....	30
<i>Лаба І. З.</i> , МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ РІВНЯ РЕГУЛЬОВАНOSTІ МІЖНАРОДНОГО ПЕРЕМІЩЕННЯ КАПІТАЛУ В МАЛИХ ВІДКРИТИХ ЕКОНОМІКАХ.....	36
<i>Левко Л. Д.</i> , ОСОБЛИВОСТІ РОЗПОДІЛУ ЗАГАЛЬНОВИРОБНИЧИХ ВИТРАТ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	41
<i>Ліфанова М. І.</i> , БІТКОЇН ЯК НОВА МІЖНАЦІОНАЛЬНА ВАЛЮТА.....	47
<i>Метошоп І. М.</i> , РІВЕНЬ ПОДАТКОВОГО НАВАНТАЖЕННЯ НАФТОГАЗОВИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	52
<i>Скіра В. С.</i> , УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ..	57
<i>Стояненко І., В., Івкова Н. І.</i> , РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА В РЕГІОНАХ УКРАЇНИ	60
<i>Черній О. М., Алескерова Ю. В.</i> , АУТСОРСИНГ В УПРАВЛІННІ ІННОВАЦІЯМИ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ.....	63
<i>Чиковська З. В.</i> , ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	68

3. Інститут економічних досліджень та політичних консультацій [Електронний ресурс] - Режим доступу до матер.: <http://www.ier.com.ua>

4. Причепа І.В. Перспективи впливу євроінтеграції на розвиток підприємництва в Україні [Електронний ресурс] - Режим доступу до матер.: <http://ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/17096/2270.pdf?sequence=3>

УДК 330.322:368.02

Економічні науки

АУТСОРСИНГ В УПРАВЛІННІ ІННОВАЦІЯМИ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ

Черній О.М.,

магістр факультету економіки та підприємництва

Вінницький національний аграрний університет

м. Вінниця, Україна,

Алескерова Ю.В.,

доктор економічних наук, старший науковий співробітник,

доцент кафедри фінансів, банківської права та страхування

Вінницький національний аграрний університет

м. Вінниця, Україна

Дослідження процесу впровадження інновацій у діяльності страхових компаній в Україні показало, що нині для страховиків пріоритетними є інновації, пов'язані з використанням аутсорсингу, страхового скорингу тощо. При цьому саме аутсорсинг відіграє важливу роль в управлінні інноваціями в страхуванні.

До основних проблем управління інноваціями у страховій діяльності в Україні слід віднести недостатній розвиток інфраструктури вітчизняного страхового ринку, обмеженість страхових резервів та можливість їх подальшого інвестування, відсутність довгострокових програм розвитку,

низька довіра до вітчизняних страхових компаній з боку населення, низький рівень страхової культури в цілому.

Метою дослідження є створення теоретичних засад обґрунтування вибору страховою компанією моделі управління інвестиційними активами (реалізації інвестиційного потенціалу), висвітлення особливостей і проблематики співпраці страховиків та компаній з управління активами (далі – КУА) в умовах сучасного стану розвитку фінансового ринку України.

Вибір варіанту управління активами залежить від розміру та фінансових можливостей страховика, обраної інвестиційної політики, наявності прямих та непрямих державних обмежень або стимулів до вибору інвестиційних партнерів, умови їх діяльності тощо. Проте, у першу чергу, при виборі варіанту управління інвестиціями повинна враховуватись необхідність дотримання принципів розміщення страхових резервів, встановлених Законом України „Про страхування”[7]: безпечності, прибутковості, ліквідності та диверсифікації. Ці принципи у світовій практиці є загальноновизнаними.

Відповідно до вказаних чинників, можна виділити наступні варіанти управління інвестиційним потенціалом [6, с. 181]:

- наявність у структурі страхової компанії власного інвестиційного департаменту із залученням висококваліфікованих менеджерів. Такий підхід можна охарактеризувати як надзвичайно чутливий до індивідуальних потреб страховика;

- передача активів на аутсорсінг. Передача активів в управління КУА є доцільною в першу чергу для середніх та малих страхових компаній, які за невелику (порівняно з витратами на самостійне управління) плату отримують професійні послуги, можуть підвищити дохідність та диверсифікованість інвестиційного портфелю.

Важливість ефективного управління активами страхової компанії визначається необхідністю досягнення двох основних цілей. Перша - забезпечення достатнього рівня платоспроможності та фінансової стійкості. Друга - одержання гідного прибутку від розміщення інвестиційних ресурсів.

Для досягнення цих цілей актуальним на сьогодні є ефективне й професійне розміщення страхових резервів, і, як наслідок, - співробітництво з КУА.

Про потенціал співпраці страхових компаній та КУА свідчить обсяг активів фінансових установ України, серед яких чільне місце займають активи страхових компаній

Висока частка акцій в структурі активів страховиків пояснюється як суб'єктивними, так і об'єктивними причинами. З одного боку, акціонерні товариства на сьогодні є найбільш розповсюдженою організаційно-правовою формою підприємницької діяльності, а отже вкладення страхових компаній у різноманітні афілійовані структури з метою здійснення корпоративного контролю в основному здійснюються шляхом придбання акцій. Акції є також одним з найбільш широко використовуваних цінних паперів для операцій з відмивання коштів та завищення показників фінансового стану. Мають місце наступні неринкові дії з боку страховиків:

- придбання цінних паперів афілійованих структур, у тому числі низьколіквідних цінних паперів за завищеною вартістю;

- придбання цінних паперів за ціною нижче номіналу з наступною переоцінкою, що штучно збільшує їх балансову вартість і відповідно завищує вартість страхових резервів.

Законодавство також не стимулює співпрацю страховиків та КУА. Легалізація довірчого управління дає страховикам зручний та професійний інструмент для забезпечення високого рівня ефективності ведення бізнесу.

На сьогодні в Україні існують такі основні варіанти співробітництва КУА й страхових компаній, завдяки яким останні можуть одержати можливість збільшити свій прибуток:

1. Розміщення власних коштів страхової компанії у цінні папери вже існуючих ІСІ.

2. Передача частини страхових резервів, які можуть бути представлені цінними паперами та іншими дозволеними активами, в управління КУА на підставі договору про управління активами інституційного інвестора.

3. Створення власного інвестиційного фонду з передачею його активів в управління КУА.

4. Створення КУА, материнською структурою якого є страхова компанія. Наприклад, в Україні працює компанія Дженералі ППФ Ессет Менеджмент Юкрейн, що входить до групи Generali PPF Holding B.v.

Оскільки час та розмір страхових виплат у страхуванні життя є прогнозованим, то висока ліквідність портфелів є метою, альтернативною по відношенню до дохідності та безпеки вкладень.

Операції зі страхування життя як джерело інвестиційних ресурсів характеризуються наступними особливостями:

- договори страхування мають переважно довгостроковий характер;
- час виникнення страхових виплат та їх суми можуть бути оцінені з високим ступенем ймовірності. Непередбачувані видатки з коштів страхового фонду мало ймовірні;
- невелика можливість настання катастрофічного ризику;
- накопичувальна частина договору для страхувальника не менш важлива, ніж власне страховий захист;
- достатність страхового фонду зі страхування життя в рівній мірі заснована на надходженні премій і дохідності інвестицій, оскільки при розрахунку страхового тарифу в нього закладається певна річна ставка інвестиційного доходу.

Страхові резерви, сформовані компаніями, що здійснюють ризикові види страхування, з точки зору організації інвестиційної діяльності можна охарактеризувати наступним чином:

- короткостроковий характер договорів страхування (як правило, до одного року);
- інвестиційний компонент договору набагато менш суттєвий, ніж страховий, оскільки договір страхування перш за все надає захист від ризиків;
- суми видатків страховика на виплату відшкодувань коливаються в залежності від зміни ризикової і загальноекономічної ситуації;

- ймовірність настання катастрофічного ризику досить велика.

Процес розвитку інтеграційних форм співробітництва страхових компаній та інших учасників фінансового ринку зумовлює необхідність напрацювання та впровадження цілісного механізму взаємодії, а відтак, враховуючи останні світові тенденції, вітчизняним страховим компаніям, банкам, іншим фінансовим установам варто замислитись над пошуком нових моделей співробітництва. Завданням держави на сучасному етапі є доповнення нормативно-законодавчої бази діяльності страховиків та КУА в напрямку створення дієвого механізму захисту інтересів страховиків та страхувальників, сприяння зміцненню страхового ринку України та очищення його від псевдострахових операцій.

Література:

1. Пікус Р.В. Міжнародний досвід управління активами страхової компанії / Р.В. Пікус // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2010. – №120. – С. 7-12.
2. Нагайчук Н.Г. Управління капіталом страхової компанії / Н.Г. Нагайчук // Фінанси України. – 2008. - №11. – С. 106-116.
3. Гаманкова О.О. Фінанси страхових організацій: Навч. посіб. / О.О. Гаманкова. – К.: КНЕУ, 2007. – 328 с.
4. Никулина Н.Н. Анализ управления инвестиционным потенциалом страховых организаций: опыт, перспективы развития / Н.Н. Никулина, С.В.Березина // Страховое дело. – 2006. - Апрель. – С. 43-52.
5. Никулина Н.Н. Зарубежный опыт инвестиционной политики страховых организаций / Н. Н. Никулина, С. В. Березина // Страховое дело. — 2007. — Ноябрь. — С. 4–11.
6. Василенко А. В. Управління інвестиційним потенціалом страхових компаній / А.В. Василенко // Реструктуризація розвитку фінансового ринку в Україні: філософія, стратегія і тактика : тези доп. Всеукр. наук.-практ. конф. студ. і молодих вчен., Київ, 20–22 берез. 2007 р. / відп. ред. І. А. Аванесова. — К. : Київ. нац. торг. екон. ун-т, 2007. — С. 180–181.

7. Про страхування : Закон України від 4 жовт. 2001 р. № 2745-III, зі змін.
та допов.

УДК 8

Економічні науки

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ В
СУЧАСНИХ УМОВАХ

Чиковська З. В.

*5 курс, спеціальність «Облік і оподаткування»
факультет управління фінансами та бізнесу*

ЛНУ ім. Івана Франка

В ринкових умовах розвитку України актуальною є проблема ефективного функціонування діючих підприємств, що не можливо без формування необхідного обсягу виробничих запасів, якість яких впливає не тільки на кількісні характеристики продукції, товарів, робіт, послуг, що реалізуються, їх конкурентоспроможність, але і на соціально - економічні процеси підприємств.

Головною передумовою успішного здійснення виробничого процесу як основної ланки діяльності господарського суб'єкта є наявність і раціональне використання виробничих запасів [2, ст.912]. Багато вчених досліджували сутність та методику управління виробничими запасами на підприємствах, аналізували їх діяльність, зокрема Загальні питання обліку виробничих запасів висвітлені у працях відомих вітчизняних учених – економістів: Ф. Ф. Бутинець, Б. І. Валусев, С. Ф. Голов, Л. В. Жилкіна, З. В. Гуцайлюк, М. В. Кужельний, В. І. Єфіменко, Г. Г. Кірейцев, В. Г. Лінник, В. С. Рудницький, Н. М. Ткаченко, В. В. Сопко, П. С. Смоленюк [3]. О. М. Рибалко та О. В. Болдуєва досліджували вдосконалення обліку виробничих запасів на підприємствах загалом. Проте питання обліку виробничих запасів на підприємствах залишаються актуальними та потребують нагального вирішення.

